

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010082
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7921010082.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí dňa 25. augusta 2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. e), ods. 3 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T/16/2021 zo dňa 22.7.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných A. B. a obchodnej spoločnosti M & T DREVO, s.r.o. Cejkov a prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných
1/ A. B. , nar. X.X.XXXX v Trebišove, trvale bytom C., D. XXX/XX,a
2/ M & T DREVO s.r.o. , so sídlom Cejkov 195, IČO: 47 712 791,

vinných prečinom neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. e), ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný A. B.

- ako jediný štatutárny orgán obchodnej spoločnosti M & T DREVO s.r.o. so sídlom Cejkov č. 195, 076 05 Cejkov, IČO: 47 712 791, v období od roku 2015 do 10.09.2020 realizoval podnikateľskú činnosť - nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou nad 3,5 t, a to nákladnými vozidlami zn. Tatra T815 s evidenčným číslom A., ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o. a zn. IVECO Eurocargo 180E s evidenčným číslom B., ktoré mala obchodná spoločnosť M & T DREVO s. r. o. prenajaté na základe zmluvy o prenájme vozidla od obchodnej spoločnosti REMAS Servis, s.r.o., pričom obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o. túto podnikateľskú činnosť vykonávala bez potrebnej licencie na nákladnú cestnú dopravu nad 3,5 t, čím zo strany obžalovaného ako jediného štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti M & T DREVO s.r.o. došlo k porušeniu § 5 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave ako aj nariadenia Európskeho parlamentu a rady č. 1071/2009 a 1072/2009, kde nákladná cestná doprava nad 3,5 tony patrí medzi viazané živnosti, čím takto obžalovaný podnikal bez potrebnej odbornej spôsobilosti a spôsobil škodu v rozsahu najmenej 47.847,50 €,

2/ obžalovaná obchodná spoločnosť M & T DREVO s r. o.

- prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu ako osoby konajúcej v jej mene v období od 01.07.2016 do 10.09.2020 realizovala podnikateľskú činnosť - nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou nad 3,5 t, a to nákladnými vozidlami zn. Tatra T815 s evidenčným číslom A., ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o. a zn. IVECO Eurocargo 180E s evidenčným číslom B., ktoré mala obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o. prenajaté na základe zmluvy o prenájme vozidla od obchodnej spoločnosti REMAS Servis, s.r.o., pričom obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o. túto podnikateľskú činnosť vykonávala bez potrebnej licencie na nákladnú cestnú

dopravu nad 3,5 t, čím došlo k porušeniu § 5 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave ako aj nariadenia Európskeho parlamentu a rady č. 1071/2009 a 1072/2009, keďže nákladná cestná doprava nad 3,5 tony patrí medzi viazané živnosti, čím takto obžalovaná obchodná spoločnosť podnikala bez potrebnej odbornej spôsobilosti a spôsobila škodu v rozsahu najmenej 27.039,92 €

Bol im za to uložený

1/ Obžalovanému A. B.:

Podľa § 251 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) peňažný trest vo výmere 1.000 (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

2/ Obžalovanej obchodná spoločnosť M & T DREVO s.r.o.:

Podľa § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb okresný súd uložil peňažný trest vo výmere 5.000 (päťtisíc) Eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaní

Okresný prokurátor v odôvodnení odvolania uvádza, že s výrokom súdu o vine sa stotožňuje, rovnako aj s uloženým peňažným trestom. Má však za to, že v uvedenej veci bolo potrebné uložiť obom obžalovaným aj trest zákazu činnosti tak, ako to v tejto trestnej veci urobil okresný súd v skôr vydanom trestnom rozkaze.

Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že má preukázané, že obžalovaní sa konania, ktoré im je kladené za vinu dopustili, no vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej činnosti, okolnosti prípadu a kritický postoj obžalovaného k svojmu konaniu, nepovažoval súd za potrebné pre dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovaným popri peňažných trestoch zároveň aj tresty zákazu činnosti vykonávať nákladnú dopravu nad 3,5 tony.

K právnym úvahám prvostupňového súdu uviedol nasledovné:

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak právnickú osobu odsudzuje za trestný čin spáchaný v súvislosti s touto činnosťou.

Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že súd vo svojom rozsudku pochybil v tom, že zistil, že obvinení vykonávali činnosť, na ktorú nemali oprávnenie, čím spáchali trestný čin neoprávneného podnikania, no nezakázal im ďalšie vykonávanie takejto činnosti.

S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/16/2021 zo dňa 22.07.2021 vo výroku o treste a vec v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaní vo svojom odôvodnení k odvolaniu uviedli, že majú za to, že konanie, ktoré je im kladené za vinu vo svetle skutočností, ktoré v konaní boli preukázané, nie je trestným činom tak, ako na to poukázal vo svojej záverečnej reči obhajca a ako na to aj nižšie poukázali.

Obžalovaný ad 1/ ako fyzická osoba sa predmetného trestného činu nemohol dopustiť, pretože sám ako SZČO nevykonával podnikateľskú činnosť, ktorá sa im vytýka, konkrétne nákladnú cestnú dopravu vozidlami s celkovou hmotnosťou nad 3,5 t. Samozrejme si plne uvedomuje, že takto mal konať prostredníctvom obchodnej spoločnosti - obžalovanej ad 2/, ale si myslí, že tento záver nemôže obstať,

najmä preto, lebo obžalovaná ad 2/ je samostatným subjektom práva a podnikateľskú činnosť vykonáva vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Tento názor opiera o ust. § 2 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých platí, že podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu, pričom podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri (bez ohľadu na to, či ide o právnickú osobu alebo fyzickú osobu). Je teda možné s určitosťou ustáliť, že sa citovaného trestného činu nemohol dopustiť, keďže nepodnikal ako fyzická osoba a právnickou osobou nie je. Za tohto stavu sa teda nemôže jednať ani o naplnenie pojmových znakov trestného činu nedovoleného podnikania tak, ako to vyplýva z ust. § 251 Tr.zák. Len pre úplnosť zvyrazňuje, že v trestnom práve rozširujúci výklad nie je prípustný.

Okrem toho je na mieste poukázať aj na tú skutočnosť, že ani pre prípad iného právneho názoru nemôže obstať záver o tom, že by jeho konanie mohlo byť trestným činom, a to pre absenciu jeho subjektívnej stránky s tým, že táto námietka sa týka oboch obžalovaných. Je zrejmé, že v danom prípade ide o úmyselný trestný čin. V konaní bolo nepochybne preukázané výsluchom svedka E. B., ale aj F. G. F., že v mene obžalovaného ad 2/, obžalovaný ad 1/ uzatvoril aj Zmluvu o združení práve preto, aby činnosť obžalovanej ad 2/ bola plne v medziach zákona. V tomto smere sa uistil jednak prostredníctvom svedka E. B., ktorý sa veľmi dlhé roky venuje otázke dopravy ako dopravný policajt a ktorý sa navyše ešte aj nad rámec svojich odborných znalostí presvedčil aj na príslušnom správnom orgáne, ako je možné sa nepreviniť a konať v súlade so zákonom. Práve na tomto úrade mu poradili, že je potrebné uzatvoriť Zmluvu o združení s takým subjektom práva, ktorý takúto licenciu (na prevádzkovanie nákladnej prepravy vozidlami nad 3,5 tony vlastní). Pripomína, že v tom čase bol veľmi mladý, neskúsený človek, mal 20 rokov, teda sám, bez tejto rady pracovníka príslušného správneho orgánu, ktorý mu sprostredkoval svedok E. B., vôbec ani len tušenie nemohol mať o tom, že právny poriadok pozná aj taký druh zmluvy, akou je zmluva o združení. Práve tieto skutočnosti aj vo svojom súhrne nepochybne preukazujú, že nemal ani len ten najmenší záujem konať v rozpore so zákonom (ani len pri nepriamom úmysle), čo zároveň vylučuje aj úmysel dopustiť sa trestnej činnosti kladenej mu za vinu a tým súčasne potvrdzuje aj názor o absencii subjektívnej stránky trestného činu.

Na rozdiel od názoru súdu sa obidvaja obžalovaní nazdávajú, že v žiadnom prípade nie je obchádzaním účelu zákona podnikanie spôsobom vyššie uvedeným, o čom svedčí fakt, že toto riešenie odporučili práve na bývalom Krajskom úrade dopravy v Košiciach. Nemôže sa stotožniť s názorom súdu, že okolnosť, ktorá má podstatný vplyv pre rozhodnutie vo veci (návrh vyriešenia problému takýmto spôsobom, čiže uzatvorením Zmluvy o združení), bez akéhokoľvek ďalšieho dôkazu, či bez bližšieho vysvetlenia označí za účelovú, zrejme len preto, lebo vyvracia záver o spáchaní trestného činu. Je to naozaj veľmi dôležitý, až zásadný moment obrany nás, oboch obžalovaných, ktorá obrana bola preukázaná nielen jeho výpoveďou učenou v prípravnom konaní spracovanou na hlavnom pojednávaní jej prečítaním, ale aj výpoveďou svedka E. B., F. F., ale i samotnou touto listinou - Zmluvou o združení zo dňa 12. 4. 2014. Za týchto okolností ich obranu nazvať účelovou - podľa ich presvedčenia - určite nie je v medziach zákona. Nespochybňuje, že vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie v konaní pred súdom je výlučnou doménou súdu, to však v žiadnom prípade nemôže zakladať ľubovôľu a ich selektovanie podľa toho, ktoré z nich zapadajú a ktoré nie do predpokladaného, resp. pripravovaného rozhodnutia nepovažujú za v medziach zákona. Nazdávajú sa, že pokiaľ existujú dva (prípadne viaceré) druhy rovnocenných dôkazov, súd má postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo, pretože vina sa musí za každých okolností preukázať bez akýchkoľvek pochybností; nepreukázaná vina v každej demokratickej krajine musí mať totiž úplne rovnaký procesný dôsledok, ako preukázaná nevina.

Až súd nie príliš presvedčivo argumentuje tým, že akceptácia našej obrany by znamenala možnosť realizácie akejkoľvek činnosti bez obmedzenia uzavretím zmluvy o združení, je potrebné podčiarknuť, že zrejme nie je predmetom tohto konania hodnotiť iné právne vzťahy či iné prípady. Pokiaľ sa už ale súd rozhodol pre takúto argumentáciu uvádza, že jeho pozornosť veru ušlo, že v obchodnom živote je úplne bežné, a to nielen v praktickej rovine, ale aj v rovine právnej, obdobným spôsobom realizovať podnikateľskú činnosť i bez toho, aby priamo daný subjekt obchodného práva spĺňal k tomu zákonom vyžadované predpoklady. Na ilustráciu uvádza, že napr. absenciu príslušného vzdelania osoby konajúcej v mene podnikateľského subjektu je možné nahradiť napr. činnosťou tzv. „zodpovedného

zástupcu" (staršou terminológiou „zodpovednej osoby"). Z tohto uhla pohľadu ide v podstate o úplne zhodné vysporiadanie sa s podmienkami kladenými zákonom (zodpovedná osoba - zmluva o združení). V tomto smere poukazuje na príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, najmä však Živnostenského zákona.

Aj keď platí zásada iura novit curia, pre úplnosť poukazujú na fakt, že takáto všeobecná, zjavne nepresvedčivá argumentácia súdu nepochybne odporuje napr. ust. § 11 z. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Orgány prípravného konania, následne však aj súd, podľa nášho názoru pochybili, keď prejednávajú vec neskúmali a neposudzovali v širších súvislostiach, najmä aj v intenciách iných právnych predpisov. Vo svetle tejto námietky je možné ustáliť, že síce konali spôsobom, ktorý pripúšťajú predpisy civilného práva, sú trestne stíhaní, pretože OČTK, či súd majú výhrady voči takémuto postupu.

V konečnom dôsledku je možné dospieť k záveru, že na základe Zmluvy o združení obžalovaná ad 2/ mala zodpovedného zástupcu na výkon im vytýkanej činnosti, bez ohľadu na označenie tohto inštitútu, hoci to ani nie je dôležité, pretože zákonom predpokladaná odborná spôsobilosť bola splnená prostredníctvom obchodného partnera na základe predmetnej zmluvy. Je to len formálna námietka, pretože sa žiadneho trestného činu nedopustili, teda nebol dôvod uložiť žiaden trest, ale keď súd bol inej mienky, mal svoje rozhodnutie odôvodniť aj z tohto uhla pohľadu, prečo neuložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby (prípadne pri jej dolnej hranici).

Táto námietka platí o to viac, že z ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že súd musí prihliadať na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom súd túto prevahu v podstate aj ustálil tým, že zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, nie však aj okolnosť priťažujúcu a preto nerozumieme tomu, prečo k nej neprihliadol.

S poukazom na uvedené navrhuje postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch zrušiť a súčasne navrhuje podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol o nej.

Odvolanie podané prokurátorom nie je dôvodné, aj bez navrhovaného uloženia trestu zákazu činnosti je trest uložený neprimerane prísny (keďže sa nedopustili žiadneho nielen trestného činu, ale ani konania v rozpore so zákonom) a preto odvolanie okresného prokurátora navrhuje postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť v celom rozsahu.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných a prokurátora nie sú dôvodné.

Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie Okresného súdu Trebišova u obžalovaných je zákonné a správne. V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 Tr. por. sa vyčerpávajúco a dostatočne zaoberal skutkovými zisteniami. Rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok a preto ich nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí poukázal a s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj prokurátor, ale len vo výroku o treste, pretože mal zato, že je potrebné uložiť aj tresty zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť.

Odvolací súd poukazujúc na správne vykonané dokazovanie sa stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný A. B., ako jediný štatutárny orgán obchodnej spoločnosti M&DREVO s.r.o, so sídlom Cejkov 195, IČO: 47712791 prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu ako osoby konajúcej v jej mene vykonávali podnikateľskú činnosť v žalovanom období, nákladnú cestnú dopravu s vozidlami s celkovou hmotnosťou nad 3,5 tony, a to bez potrebného povolenia, čo potvrdil tak samotný obžalovaný A. B., vypočutí svedkovia a vyplýva to aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli. Takéto podnikanie si vyžaduje osobitné povolenie od príslušného správneho orgánu a podnikanie v oblasti nákladnej cestnej dopravy nad 3,5 t nie je možné vykonávať na základe živnostenského oprávnenia. Musia byť jednoznačne splnené špecifické podmienky potrebné na získanie licencie na nákladnú cestnú dopravu vozidlami nad 3,5 tony a vydanie takéto povolenia je príslušný okresný úrad v sídle kraja, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Vybavenie takéto povolenia je zdĺhavé a musia byť splnené viaceré podmienky. Tieto podmienky pre získanie takéto povolenia upravuje zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave a nariadenie Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 1071/2009 a č. 1072/2009.

Obžalovanému A. B. museli byť známe tieto skutočnosti a jeho obrana spočívajúca v tom, že mu na vykonanie nákladnej prepravy vozidlami nad 3,5 t bude postačovať iba uzavretie zmluvy o združení podľa § 829 a násl. Občianskeho zákonníka so spoločnosťou, ktorá disponuje takýmito oprávneniami je účelová a nemôže ho zbavovať jeho trestnej zodpovednosti za neoprávnené podnikanie a rovnako to platí aj pre trestnú zodpovednosť obžalovanej obchodnej spoločnosti, ktorej je jediným konateľom. Z toho vyplýva, že je vylúčené, aby sa obchádzali ustanovenia osobitných právnych predpisov, ktoré upravujú špecifické požiadavky a podmienky pre výkon takejto podnikateľskej činnosti. V opačnom prípade by potom mohlo dochádzať k tomu, že akákoľvek osoba a obchodná spoločnosť by bez akejkoľvek spôsobilosti mohla vykonávať podnikateľskú činnosť bez ohľadu na splnenie zákonom stanovených podmienok.

Správne a zákonne postupoval okresný súd, keď dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. bude tak u obžalovaného A. B., ako aj obchodnej spoločnosti M & T DREVO s.r.o., a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude postačovať uloženie peňažných trestov, nakoľko sa trestnou činnosťou snažili získať majetkový prospech. Výška peňažných trestov zodpovedá zárobkovým a majetkovým pomerom oboch subjektov. Pre prípad obžalovaného A. B. bol správne nariadený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre prípad, žeby výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený. Ak by peňažný trest nezaplatila obchodná spoločnosť, suma bude vymáhaná podľa zák.č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom prokurátora uvedenom v odvolaní na uloženie trestu zákazu činnosti, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, kritický postoj obžalovaného A. B. k svojmu konaniu, charakter prejednávanej trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že aj bez trestu zákazu činnosti dôjde k dosiahnutiu účelu trestu u obžalovaných.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolania obžalovaných ako aj prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.